

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

*Hotărâre tradusă și redactată de către Direcția agent guvernamental.
Ea poate suferi modificări de formă.*

SECȚIA A DOUA

**CAUZA CONSOCIVIL S.A. ȘI ZELINSCHI
v. REPUBLICA MOLDOVA**

(Cererea nr. 27773/05 și 5314/06)

HOTĂRÂRE

STRASBOURG

28 mai 2019

Prezenta hotărâre este definitivă, dar poate suferi modificări de formă.

© Această traducere îi aparține Direcției agent guvernamental din cadrul Ministerului Justiției al Republicii Moldova. Originalul se găsește în baza de date HUDOC. Orice preluare a textului se va face cu următoarea mențiune: „Traducerea acestei hotărâri a fost efectuată de către Direcția agent guvernamental din cadrul Ministerului Justiției al Republicii Moldova”.

În cauza Consocivil S.A. și Zelinski v. Republica Moldova,

Curtea Europeană a Drepturilor Omului (Secția a doua), întrunită într-un
Comitet compus din:

Ivana Jelić, *Președinte,*

Valeriu Grițco,

Darian Pavli, *judcători,*

și Hasan Bakırcı, *Grefier adjunct al Secției,*

Deliberând la 30 aprilie 2019 în camera de consiliu,

Pronunță următoarea hotărâre, adoptată la aceeași dată:

PROCEDURA

1. La originea cauzei se află două cereri (nr. 27773/05 și nr. 5314/06) versus Republica Moldova, depusă la Curte în conformitate cu Articolul 34 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale („Convenția”) de către societatea Consocivil S.A („compania reclamantă”), pe de o parte, și dna Maria Zelinski și dl Igor Zelinski („reclamantii”), pe de altă parte, la 15 iulie 2005 și 27 ianuarie 2006.

2. Guvernul Republicii Moldova („Guvernul”) a fost reprezentat de Agenții săi, inițial de către dl V. Grosu și ulterior de către dl L. Apostol.

3. Societatea reclamantă și reclamantii susțin că anularea hotărârilor irevocabile pronunțate în favoarea lor le-ar fi încălcat drepturile garantate de Articolul 6 § 1 din Convenție și de Articolul 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție.

4. Cererile au fost comunicate Guvernului la 17 noiembrie 2008 și 28 aprilie 2008.

ÎN FAPT**I. CIRCUMSTANȚELE CAUZEI**

5. Societatea reclamantă este o societate pe acțiuni înregistrată în Republica Moldova, cu sediul la Chișinău. Dl Zelinski și dna Zelinski s-au născut în 1966 și, respectiv, în 1969 și locuiesc în Chișinău.

A. Cererea nr. 27773/05

6. La 4 octombrie 1994, fosta companie Consocivil S.A. („compania C.”) a încheiat un contract cu compania Stimul-M („compania S.M.”), prin care s-a angajat să edifice o construcție în numele acesteia. Prin același

contract, filiala nr. 51 a companiei C. a fost desemnată responsabilă de executarea construcției.

7. Din cauza nerespectării contractului, compania S.M. și compania Stimul-W („compania S.W.”), o filială a companiei S.M., au depus o acțiune în judecată, solicitând despăgubiri pentru prejudiciul suferit. La 15 iunie 1999, Judecătoria Economică de Circumscripție a admis acțiunea și a obligat compania C. să achite companiei S.W. suma de 249538 lei moldovenești (aproximativ 20957 euro la acel moment). Titlul executoriu a fost emis sub nr. 5-7/99, iar compania C. a plătit o parte din suma pe care a fost obligată să o plătească, *id est* 108930 lei (aproximativ 7114,06 euro la acel moment).

8. La 30 iunie 2000 compania C. s-a reorganizat în patru persoane juridice distincte: compania reclamantă, Lucomont („L.”) fosta filială nr. 51, Execond și Consoveloce. Compania reclamantă a solicitat instanței de judecată substituirea sa de către compania L. în procedura de executare nr. 5-7/99, argumentând în acest sens că societatea L. a substituit filiala nr. 51 în datoriile și creanțele acesteia, inclusiv datoria care rezultă din neexecutarea contractului cu compania S.M. De asemenea, ea a solicitat anularea titlului executoriu. La 11 mai 2004 Judecătoria Economică de Circumscripție a respins cererea. Compania reclamantă a depus recurs împotriva acelei decizii. Printr-o decizie irevocabilă din 23 iunie 2004, Curtea de Apel Economică a admis apelul, înlocuind compania L. cu compania reclamantă în procedura de executare, anulând titlul executoriu nr. 5-7/99. Prin urmare, ea a recunoscut compania L. în calitate de debitor al datoriei în valoare de 249538 lei față de compania S.W.

9. La o dată nespecificată în dosar, societățile S.W. și L. au depus o cerere de revizuire împotriva deciziei irevocabile din 23 iunie 2004. Acestea au susținut că Curtea de Apel Economică ar fi dat o apreciere greșită circumstanțelor cauzei și a examinat recursul în absența societății S.W., în pofida cererii de amânare a ședinței de către compania S.W. La 8 decembrie 2004, Curtea de Apel Economică a respins cererea acestora ca neîntemeiată. Companiile S.W. și L. au atacat cu recurs acea decizie. Compania reclamantă a contestat acel recurs, argumentând că nu existau motive legale pentru a justifica cererea de revizuire. La 10 martie 2005, Curtea Supremă de Justiție a admis recursul, a casat decizia definitivă din 23 iunie 2004 în favoarea companiei reclamante și a dispus reexaminarea cauzei. În susținerea deciziei sale, ea a indicat că judecătorii care au examinat apelul au apreciat greșit circumstanțele cauzei.

10. La 29 iunie 2005, examinând fondul cauzei, Curtea de Apel Economică a respins cererea de substituire a companiei Consocivil S.A. de către L.

B. Cererea nr. 5314/06

11. La 23 aprilie 2004 reclamanții au achiziționat, de la un terț, subsolul unui cinematograf de 289 de metri pătrați la un preț de MDL 2010200 (EUR 141476,70 la acel moment). Ei și-au înregistrat dreptul de proprietate în registrul bunurilor imobile.

12. Printr-o decizie irevocabilă din 6 iulie 2005, Curtea Supremă de Justiție a respins cererea de anulare a contractului de vânzare-cumpărare, depusă de două bănci care pretindeau că ar fi avut drepturi asupra subsolului respectiv.

13. La 10 august 2005 cele două bănci au depus o cerere de revizuire a deciziei din 6 iulie 2005, susținând că subsolul în litigiu nu constituia un bun imobiliar separat, ci făcea parte din cinematograf și, prin urmare, nu putea fi vândut separat. Ele și-au bazat cererea pe certificatele eliberate de către furnizorii de energie electrică și apă, care atestau existența unui sistem unic de aprovizionare cu apă și energie electrică a subsolului litigios și a cinematografului. Reclamanții au contestat acea cerere de revizuire, invocând că ea nu s-ar fi bazat pe temeiuri legale.

14. La 28 septembrie 2005 Curtea Supremă de Justiție a admis cererea de revizuire a celor două bănci, a anulat decizia din 6 iulie 2005 și a dispus revizuirea cauzei. Ea și-a motivat decizia prin apariția de noi circumstanțe, fără a explica motivul din care respectivele certificate nu au putut fi prezentate în timpul examinării cauzei în fond.

15. Procedurile redeschise s-au încheiat cu o hotărâre din 10 mai 2006, în care Curtea Supremă de Justiție a decis în favoarea băncilor.

16. La 23 martie 2007 Ministerul Culturii și Turismului a achiziționat cinematograful, inclusiv subsolul în litigiu, iar drepturile de proprietate au fost înregistrate în registrul bunurilor imobile. Prin Decizia nr. 42 din 23 ianuarie 2008, Guvernul a transmis cinematograful în gestiune economică teatrului național „Eugen Ionesco”, întreprindere de stat fondată de Ministerul Culturii.

17. După comunicarea cererii Guvernului, Procurorul General a depus o cerere de revizuire a celor mai recente hotărâri pronunțate împotriva reclamanților (a se vedea, în special, punctele 14 și 15 *supra*). La 20 octombrie 2009 Curtea Supremă de Justiție a admis cererea de revizuire, a anulat deciziile împotriva reclamanților și a constatat o încălcare a Articolului 6 § 1 din Convenție și a Articolului 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție. Ea a acordat fiecărui reclamant câte MDL 25000 pentru prejudiciul moral și a respins cererea de despăgubire pentru prejudiciul material, considerând că fusese de competența Guvernului să soluționeze ulterior chestiunea cu privire la prejudiciul material.

18. Prin decizia din 10 noiembrie 2009, oficiul cadastral Chișinău a respins cererea reclamanților de înregistrare a dreptului de proprietate în registrul bunurilor imobile.

19. La 13 noiembrie 2009 oficiul de executare Râșcani a respins cererea de executare a deciziei din 20 octombrie 2009 prezentată de către reclamantii, deoarece decizia nu prevedea în mod expres restabilirea dreptului reclamantilor asupra subsolului respectiv.

II. LEGISLAȚIA INTERNĂ RELEVANTĂ

20. Legislația internă relevantă pentru această cauză cu privire la revizuirea deciziilor irevocabile este rezumată în cauzele *Popov v. Republica Moldova* (nr. 2) (nr. 19960/04, §§ 27-29, 6 decembrie 2005) și *Jomiru și Crețu v. Republica Moldova* (nr. 28430/06, §§ 26-27, 17 aprilie 2012).

ÎN DREPT

I. CU PRIVIRE LA CONEXAREA CERERILOR

21. Ținând cont de similaritatea plângerilor cu privire la faptele și problemele de fond ridicate, Curtea a decis conexarea acestora în conformitate cu Articolul 42 § 1 din Regulamentul Curții și examinarea lor împreună în cadrul unei singure hotărâri.

II. PRETINSA ÎNCĂLCARE A ARTICOLULUI 6 DIN CONVENȚIE ȘI ARTICOLUL 1 DIN PROTOCOLUL NR. 1 LA CONVENȚIE

22. Compania reclamantă și reclamantii susțin că anularea hotărârilor irevocabile în favoarea lor le-ar fi încălcat drepturile garantate de Articolul 6 § 1 din Convenție și de Articolul 1 din Protocolul nr. 1, după cum urmează:

1. Articolul 6 § 1 din Convenție

"Orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil (...) de către o instanță (...), care va hotărî (...) asupra drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil (...)"

2. Articolul 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție

"Orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale (...)"

A. Cu privire la admisibilitate

23. Constatând că cererea nr. 27773/05 nu este în mod vădit nefondată în sensul Articolului 35 § 3 (a) din Convenție și în lipsa vreunui alt motiv de inadmisibilitate, Curtea o declară admisibilă.

24. În cererea nr. 5314/06, Curtea trebuie să stabilească dacă reclamantii mai pot pretinde că sunt victime în sensul Articolului 34 din Convenție. Ea reiterează că o decizie sau o măsură favorabilă reclamantului este, în principiu, suficientă pentru a anula statutul de „victimă” doar dacă autoritățile naționale au recunoscut în mod explicit sau în substanță, iar apoi au remediat, încălcarea Convenției (*Scordino v. Italia* (Nr. 1) [MC], nr. 36813/97, § 180, CEDO 2006-V).

25. În prezenta cauză, Curtea observă că, printr-o decizie din 20 octombrie 2009, Curtea Supremă de Justiție a casat deciziile pronunțate în defavoarea reclamanților și a reconfirmat decizia din 6 iulie 2005 în favoarea acestora. De asemenea, Curtea Supremă de Justiție a constatat încălcarea Articolului 6 § 1 din Convenție și a Articolului 1 din Protocolul nr. 1 și a acordat câte 25000 de lei fiecărui reclamant pentru prejudiciul moral. Cu toate acestea, Curtea observă că reclamantii nu au primit despăgubiri pentru prejudiciul material, în pofida solicitării lor adresate Curții Supreme de Justiție. Prin urmare, Curtea consideră că reclamantii mai pot pretinde că sunt „victime” în sensul Articolului 34 din Convenție.

26. Constatând că cererea nu este în mod vădit nefondată în sensul Articolului 35 § 3 (a) din Convenție și în lipsa vreunui motiv de inadmisibilitate, Curtea o declară admisibilă.

B. În fond

27. În cererea nr. 27773/05, compania reclamantă susține că cererea de revizuire depusă de L. și S.W. a avut ca unic scop obținerea unei reexaminări a cauzei și a unei noi decizii.

28. În cererea nr. 5314/06, reclamantii au pretins că documentele care, în opinia lor, au justificat admiterea cererii de revizuire nu constituiau circumstanțe noi în sensul articolului 449 lit. (b) din Codul de procedură civilă.

29. Guvernul contestă aceste argumente. El consideră că scopul revizuirilor a fost de a corecta erorile judiciare.

30. Principiile generale cu privire la statul de drept și principiul securității juridice au fost deja enunțate de către Curte în mai multe hotărâri (a se vedea, de exemplu, *Roșca v. Republica Moldova*, nr. 6267/02, §§ 24-25, 22 martie 2005, și *Oferta Plus SRL v. Republica Moldova*, nr. 14385/04, §§ 97-98, 19 decembrie 2006).

31. Referindu-se la circumstanțele cauzei, Curtea observă că în cererea nr. 27773/05, compania reclamantă a obținut o hotărâre definitivă în

favoarea sa, care a fost anulată în baza unei evaluări eronate a faptelor (punctul 9 *supra*). Curtea reiterează că ea a constatat în repetate rânduri că reexaminarea unei cauze doar din motiv că există două puncte de vedere asupra unui subiect constituie o încălcare a dreptului la un proces echitabil (*Gridan și alții v. România*, nr. 28237/03, § 16, 4 iunie 2013).

32. În cererea nr. 5314/06, revizuirea a fost justificată de apariția unor noi circumstanțe (a se vedea punctul 14 *supra*). Curtea reiterează faptul că reexaminarea unei cauze deoarece fuseseră descoperite noi circumstanțe, în absența explicațiilor din partea instanțelor naționale cu privire la motivele pentru care asemenea informații nu ar fi putut fi prezentate la prima examinare a cauzei, constituie o încălcare a Articolului 6 § 1 din Convenție și a Articolului 1 din Protocolul nr. 1 (a se vedea, printre multe altele, *Popov*, pre-citată, §§ 48-54 și *Oferta Plus SRL*, pre-citată, §§ 103-107).

33. Ținând cont de circumstanțele cauzei și de argumentele prezentate de părți, Curtea nu vede niciun motiv pentru a ajunge la o concluzie diferită în prezenta cauză. Aceste elemente sunt suficiente pentru Curte ca să poată concluziona că, în prezenta cauză, procedura de revizuire a fost utilizată de către Curtea Supremă de Justiție într-o manieră incompatibilă cu principiul securității relațiilor juridice.

34. În consecință, a avut loc o încălcare a Articolului 6 § 1 din Convenție și a Articolului 1 din Protocolul nr. 1 ca urmare a anulării hotărârilor judecătorești irevocabile din 23 iunie 2004 și 6 iulie 2005.

III. CU PRIVIRE LA APLICAREA ARTICOLULUI 41 DIN CONVENȚIE

35. În conformitate cu Articolul 41 din Convenție,

"Dacă Curtea declară că a avut loc o încălcare a Convenției sau a Protoalelor sale și dacă legislația internă a înaltei părți contractante nu permite decât înlăturarea incompletă a consecințelor acestei încălcări, Curtea acordă părții vătămate, dacă este cazul, o despăgubire echitabilă".

A. Prejudiciul material

1. Cererea nr. 27773/05

36. Cu referire la prejudiciul material pe care compania reclamantă pretinde că l-ar fi suferit, aceasta solicită suma de EUR 19135,70, compusă după cum urmează: EUR 7146, care ar constitui suma pe care ea pretinde că ar fi plătit-o companiei S.W. conform titlului executoriu nr. 5-7/99 (punctul 7 *supra*), EUR 4557,97, care ar constitui, potrivit ei, inflația calculată pentru perioada 2004-2010, și EUR 7463,67, care ar constitui pierderile rezultate din imposibilitatea utilizării banilor în perioada 2005-2010.

37. Guvernul invocă lipsa unei legături de cauzalitate între o eventuală încălcare și prejudiciul material pretins de către compania reclamantă.

38. Curtea notează că decizia irevocabilă din 23 iunie 2004, în favoarea companiei reclamante, anulată în urma cererii de revizuire, nu a permis reclamantei rambursarea sumei de MDL 108930, pe care pretinde că ar fi plătit-o companiei S.W. înainte de începerea procedurii de substituire. În consecință, Curtea nu vede nicio legătură de cauzalitate dintre încălcarea constatată și pretinsul prejudiciu material, și respinge această pretenție.

39. Cu referire la prejudiciul material pe care compania reclamantă pretinde că l-ar fi suferit din cauza anulării deciziei de substituire și a titlului executoriu, Curtea notează că titlul executoriu nu a fost executat, iar articolul 449 lit. (h) din Codul de procedură civilă permite revizuirea unei proceduri la nivel național în cazul în care a fost constatată o încălcare a drepturilor și a libertăților fundamentale ale unui reclamant (*Cereale Flor SA și Roșca v. Republica Moldova*, nr. 24042/09 și 3159/10, § 54, 14 februarie 2017). Ținând cont de aceste circumstanțe, Curtea decide că nu este oportun să-i acorde companiei reclamante o despăgubire pentru prejudiciul material.

2. Cererea nr. 5314/06

40. În observațiile din 28 noiembrie 2008 și din 22 ianuarie 2010, reclamanții au solicitat restituirea în natură a subsolului în litigiu sau, în caz de imposibilitate, acordarea a MDL 9523200, respectiv EUR 601972.20. Aceștia au precizat că sumă respectivă constituie valoarea de piață a bunului în litigiu, potrivit unei expertize tehnice imobiliare din 28 mai 2008. De asemenea, aceștia au pretins EUR 703475,52 pentru venitul ratat, suma corespunzătoare chiriei pe care ar fi putut să o încaseze în perioada între 29 mai 2005 și 15 decembrie 2009, precum și dobânzile de întârziere aferente. Ele s-au bazat pe un raport financiar întocmit de Centrul Național de Expertiză Judiciară al Ministerului Justiției. Potrivit acestui raport, estimarea deficitului a ținut cont de perioada cuprinsă între septembrie 2005 și decembrie 2009. De asemenea, reclamanții au solicitat dobânzi de întârziere în cuantum de EUR 540 pe zi începând cu 15 decembrie 2009 până la adoptarea de către Curte a prezentei hotărâri.

41. În observațiile lor din 24 noiembrie 2014, reclamanții au prezentat un nou raport de expertiză întocmit la 13 noiembrie 2014, conform căruia valoarea de piață a proprietății ar fi constituit MDL 6297000, respectiv EUR 333350. Aceștia au reiterat cererea anterioară cu privire la prejudiciul material și au cerut Curții să nu ia în considerare evaluarea din 13 noiembrie 2014, ca urmare a scăderii valorii de piață a proprietății și să le acorde suma evaluată în conformitate cu expertiza din 28 mai 2008.

42. Guvernul contestă aceste afirmații, considerând că sumele solicitate sunt excesive și speculative. El susține că singura referință care atestă valoarea reală a proprietății este suma plătită de reclamanți pentru

achiziționarea proprietății, care constituie MDL 2010200 (EUR 141476,70). Guvernul afirmă că subsolul respectiv nu a fost niciodată destinat închirierii și că a constituit obiectul mai multor litigii juridice, astfel încât valoarea sa de piață nu poate fi, în opinia sa, echivalentă cu aceea a unei alte proprietăți libere de orice litigiu. El precizează că reclamanții nu au prezentat nicio dovadă cu privire la existența unei activități financiare – sau cel puțin un plan de afaceri – cu privire la această proprietate. El adaugă că reclamanții nu au fost în măsură să prezinte un contract de locațiune sau o promisiune de închiriere.

43. În cazul în care în prezenta cauză a fost constatată o încălcare a Articolului 6 § 1 din Convenție și a Articolului 1 din Protocolul nr. 1 ca urmare a anulării unei decizii definitive în favoarea reclamanților, Curtea va porni de la ideea că reclamanții ar trebui să fie priviți din situația în care s-ar fi aflat, dacă încălcarea nu s-ar fi produs, *id est* în situația anterioară anulării hotărârii din 6 iulie 2005. Curtea notează că reclamanții au cumpărat proprietatea în 2004 contra unei sume de EUR 141476,70 și că ei au pretins suma de EUR 601972,20 în baza unui raport întocmit în 2008, prezentând în același timp un nou raport expertiză, efectuată în 2014, care arată că valoarea subsolului este de EUR 333350. Guvernul nu a prezentat vreo expertiză.

44. Ținând cont de informațiile de care dispune cu privire la prețurile pieței imobiliare locale, informațiile furnizate de către părți și pierderile efectiv suferite de către reclamanți ca rezultat direct al încălcării constatate în prezenta cauză, Curtea consideră rezonabil să le acorde reclamanților în comun suma de EUR 142000 pentru prejudiciul material.

45. Cu referire la sumele solicitate și nerecuperate pentru chirie și dobânzile de întârziere asociate, Curtea nu poate specula cu privire la posibilitatea și rentabilitatea unui contract de locațiune în cazul subsolului respectiv și le respinge (*Buzatu v. România* (satisfacție echitabilă), nr. 34642/97, § 18, 27 ianuarie 2005, și *Dragomir v. România*, nr. 31181/03, § 27, 21 octombrie 2008).

B. Prejudiciul moral

46. În cererea nr. 27773/05, compania reclamantă solicită suma de EUR 2500 pentru prejudiciul moral. În cererea nr. 5314/06, reclamanții au solicitat câte EUR 20000.

47. Guvernul contestă aceste sume.

48. Curtea constată că societatea reclamantă în cererea nr. 27773/05 a suferit prejudicii morale și îi acordă EUR 1500 în acest sens. În cererea nr. 5314/06, Curtea a constatat că reclamanții au primit la nivel național câte MDL 25000 pentru prejudiciul moral. În consecință, ea respinge pretențiile reclamanților cu privire la prejudiciul moral.

C. Costuri și cheltuieli

49. În cererea nr. 27773/05, compania reclamantă solicită EUR 1774,90 pentru costuri și cheltuieli.

50. Guvernul contestă această sumă.

51. În baza documentelor de care dispune și a jurisprudenței sale, Curtea consideră că suma de EUR 1100 reprezintă o sumă rezonabilă și o acordă companiei reclamante.

52. În cererea nr. 5314/06, reclamantii nu au solicitat recuperarea costurilor și a cheltuielilor.

D. Dobânzi de întârziere

53. Curtea consideră oportun ca rata dobânzilor de întârziere să fie stabilită conform ratei dobânzii facilității de împrumut a Băncii Centrale Europene, majorată cu trei puncte procentuale.

DIN ACESTE MOTIVE, CURTEA, ÎN UNANIMITATE

1. *Hotărăște* să conexeze cererile;
2. *Declară* cererile admisibile;
3. *Hotărăște* că a avut loc o încălcare a Articolului 6 din Convenție și a Articolului 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție;
4. *Hotărăște*
 - a) că statul reclamat trebuie să plătească, în termen de trei luni, următoarele sume care urmează să fie convertite în moneda statului reclamat, la rata aplicabilă la data efectuării transferului:
 - i. reclamantilor, dlui și dnei Zelinski, în mod solidar, suma de EUR 142000 (o sută patruzeci și două mii de euro), plus orice taxă care poate fi percepută, pentru prejudiciul material,
 - ii. companiei reclamante Consocivil S.A. EUR 1500 (una mie cinci sute de euro), plus orice taxă care poate fi percepută, pentru prejudiciul moral,
 - iii. companiei reclamante Consocivil S.A. EUR 1100 (una mie o sută de euro), plus orice taxă care poate fi percepută, pentru costuri și cheltuieli;
 - b) (b) că, la expirarea celor trei luni menționate mai sus și până la executarea hotărârii, urmează să fie achitată o penalitate adițional sumelor de mai sus la o rată egală cu rata dobânzii facilității de

împrumut marginal practică de Banca Centrală Europeană, aplicabilă pe parcursul acestei perioade și majorată cu trei puncte procentuale;

5. *Respinge* restul pretențiilor cu privire la satisfacția echitabilă.

Redactată în limba franceză, și notificată în scris la 28 mai 2019, în conformitate cu Articolul 77 §§ 2 și 3 din Regulamentul Curții.

Hasan Bakırcı
Grefier adjunct

Ivana Jelić
Președinte